

4. Рахштейн А.Д. Сопоставительный анализ немецкой и русской фразеологии : (Для ин-тов и фак. иностр. яз.) [Учеб. пособие для пед. ин-тов по спец. N 2103 "Иностр. яз."] - 143с.

**Навчання науковому стилю мовлення на початковому етапі
опанування української мови студентами-іноземцями медичних
спеціальностей**

Дочинець Дмитро Іванович

*к. фарм. н., доц., доц. кафедри аналітичної хімії
Запорізький державний медико-фармацевтичний університет
e-mail: dmytrodochinets@gmail.com*

Чорна Юлія Володимирівна

*ст. викл. кафедри мовної та загальнотеоретичної підготовки
Запорізький державний медико-фармацевтичний університет
м.Запоріжжя, Україна
e-mail: usteda2017@gmail.com*

Навчання українській мові іноземних студентів першого року навчання у медичних ЗВО України є складним та багатокомпонентним процесом як для студентів, так і для викладачів. Особливе значення має оволодіння спеціалізованою термінологією наукового стилю мовлення, що вимагає не лише базових мовних навичок, але й розуміння наукових концепцій і термінів. Розпочинаючи викладання української як іноземної з акцентом на максимально швидке залучення іноземних студентів до навчально-професійної комунікації варто брати до уваги ряд важливих факторів, що сприяють успішному засвоєнню дисципліни.

Насамперед необхідно враховувати *особливості мовного рівня студентів*. Під час першого року навчання студенти зазвичай стикаються з багатьма викликами, пов'язаними з обмеженим володінням мовою, необхідністю засвоєння спеціалізованої термінології та адаптацією до нового культурного та академічного середовища. Мовний рівень студентів-іноземців

залежить від мовної сім'ї, до якої належить їхня рідна мова, а також попереднього досвіду вивчення української мови. Студенти, які вже мали певний досвід вивчення української або іншої слов'янської мови, можуть мати переваги в порівнянні з тими, хто починає вивчення з нуля. Це означає, що викладачам потрібно гнучко підходити до навчального процесу, щоб врахувати ці відмінності. На початковому етапі навчання більшість студентів мають обмежений словниковий запас, який включає лише базові слова і фрази, необхідні для повсякденного спілкування. Цей запас слів зазвичай не включає спеціалізовану термінологію, що є необхідним для навчання за фахом. Одним із завдань викладача є розширення цього словникового запасу за рахунок не лише соціально-побутової лексики, але й спеціалізованих термінів, що використовуються у професійній сфері. Також граматичні та синтаксичні особливості української мови можуть становити досить серйозну проблему для іноземців, особливо якщо їхня рідна мова належить до іншої мовної групи. Паралельно з цим виникають труднощі з аудіюванням та вимовою, адже українська мова має свої специфічні фонетичні особливості. Вимова окремих звуків, інтонація, наголос у словах, а також темп мовлення носіїв української мови можуть створювати додаткові бар'єри для розуміння. На початковому етапі студенти можуть відчувати труднощі з аудіюванням, що може впливати на їхню здатність сприймати і засвоювати інформацію під час лекцій і практичних занять. Мовні інтерференції, тобто вплив рідної мови на вивчення української, можуть проявлятися на рівні лексики, граматики, вимови і синтаксису. Наприклад, студенти зазвичай намагаються переносити структури рідної мови на українську, що призводить до граматичних, лексичних помилок або неправильної побудови речень. Викладачам важливо виявляти такі випадки і працювати над їхнім виправленням, пояснюючи відмінності між рідною мовою студентів і українською.

Важливою складовою роботи викладача з іноземними студентами є адаптація навчальних матеріалів. Навчальні матеріали, розроблені для носіїв

української мови, будуть надто складними для іноземних студентів на початковому етапі. Тому важливо адаптувати тексти, вправи та завдання до рівня мовної підготовки студентів. Це може включати спрощення текстів, додавання пояснень до складних термінів, використання ілюстрацій і додаткових матеріалів для кращого розуміння. Це є особливо важливим у контексті вирішення *проблеми перекладу і розуміння термінології*. Окрім проблем з засвоєнням граматичної структури української мови, великого обсягу лексичного матеріалу, студенти періодично зіштовхуються з відсутністю у рідній мові прямих аналогів звичним для носіїв української термінам наукового мовлення. Викладачам потрібно пояснювати такі терміни зрозумілими для студентів способами, використовуючи прості приклади та контекст. Допомогти у цьому можуть, по-перше, *інтеграція теорії та практики*. Викладачам слід поєднувати теоретичне навчання з практичними завданнями, які допомагають студентам застосовувати нові терміни на практиці. Наприклад, читання та аналіз медичних текстів, складання словників, або переклад наукових статей з рідної мови на українську. По-друге, активне *використання візуальних матеріалів*. Важливо використовувати схеми, таблиці, графіки та інші візуальні матеріали, які сприяють кращому розумінню термінології. Це дозволяє студентам асоціювати терміни з конкретними образами і поняттями. По-третє, *мовні тренінги та рольові ігри*. Практичні мовні тренінги, які моделюють реальні ситуації, можуть бути корисними для студентів. Наприклад, рольові ігри, де студенти виконують ролі лікаря і пацієнта, дозволяють їм використовувати нову термінологію в реальному контексті.

Не варто також ігнорувати значення культурного контексту в навчанні українській мові іноземних студентів першого року навчання. Розуміння і врахування культурних відмінностей сприяє більш ефективній комунікації між викладачем і студентом, а також допомагає уникнути можливих непорозумінь, які можуть виникати через різницю в культурних і мовних традиціях. Кожна культура має свої унікальні традиції, норми поведінки, систему цінностей і

погляди на різні аспекти життя, включаючи освіту. Наприклад, в одних культурах учням притаманно бути активними учасниками навчального процесу, задавати питання і висловлювати свою думку, в той час як в інших культурах учні можуть бути більш стриманими, слухати викладача і не втручатися в його пояснення. Такі відмінності впливають на те, як студенти сприймають нову інформацію і взаємодіють з викладачем та однокурсниками. Враховуючи ці культурні особливості, викладачі повинні адаптувати свої методи навчання. Наприклад, якщо студенти звикли до більш пасивного стилю навчання, викладач може поступово заохочувати їх до активної участі, створюючи безпечне і підтримуюче середовище для дискусій і обміну думками. Навпаки, якщо студенти звикли до активної участі, викладач може забезпечити достатньо можливостей для інтерактивного навчання, групових робіт і обговорень. Інтеграція культурних елементів у навчальний процес також є важливою для покращення розуміння української мови і термінології. Викладач може використовувати приклади з культурного контексту студентів, щоб пояснити нові поняття або терміни, що допоможе студентам краще зрозуміти і запам'ятати матеріал. Наприклад, можна порівнювати медичні традиції різних культур або аналізувати випадки з медицини, що мають культурне значення. Коли студенти бачать, що їхня культура та унікальні погляди враховуються і поважаються, вони відчують більшу мотивацію до навчання. Вони більше залучені в процес, оскільки відчують, що їхній культурний досвід цінується і використовується як ресурс у навчанні. Це також сприяє підвищенню їхньої впевненості у вивченні нової мови і спеціалізованої термінології.

Навчання українській мові студентів-іноземців першого року навчання у ЗВО України, є складним, але важливим процесом. Викладачі мають враховувати особливості мовного рівня студентів, використовувати ефективні методичні підходи, постійно оновлювати та адаптувати навчальні матеріали до потреб студентів, а також будувати стратегію викладання, зважаючи на культурний контекст. За таких умов можливо досягти позитивних результатів

навчання і допомогти студентам успішно інтегруватися в українське академічне середовище.

Література:

1. Василенко Н.В. Визначення обсягу фонетичного матеріалу з української мови для іноземних студентів на початковому етапі навчання. *Українська мова як іноземна у фокусі інновацій: від досвіду до впровадження: Збірник матеріалів циклу Міжнародних науково-практичних семінарів*. Львів, 2019. С. 24-26.
2. Довгодько Т.І. Адаптація іноземних студентів до освітнього середовища України. *Педагогіка і психологія професійної освіти*. 2013. 2. С. 114-120.
3. Стечак Г.М. Викладання української мови як іноземної: традиційні та інноваційні підходи. *Українська мова як іноземна у фокусі інновацій: від досвіду до впровадження. Збірник матеріалів циклу Міжнародних науково-практичних семінарів*. Львів, 2019. С. 106-110

Деякі методи навчання іноземних студентів військовій лексиці

Івлєва С.М.

аспірантка

Одеський національний університет імені І.І.Мечникова

м.Одеса, Україна

e-mail: sviatlanavlieva@gmail.com

Повномасштабне вторгнення російської федерації в Україну, яке розпочалося у 2022 році, суттєво вплинуло на всі аспекти життя, включаючи навчальний процес для іноземних студентів в Україні. В умовах війни знання базової військової лексики стало необхідним для розуміння поточних подій. Вивчення цієї специфічної лексики є важливою частиною адаптації іноземців до нової реальності, де розуміння термінів, пов'язаних із безпекою, обороною та військовими діями, є життєво необхідним.

Актуальність вивчення військової лексики для іноземних студентів. Іноземні студенти, які навчаються в Україні, зіткнулися з необхідністю розуміти військову термінологію, оскільки війна торкнулася всіх сфер суспільного життя. Володіння війською лексикою допомагає їм краще орієнтуватися в поточній ситуації, стежити за новинами та розуміти дії українських і міжнародних організацій. Студенти можуть отримувати